

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB : 1847-01-00

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB : 1847-01-00", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 1. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter:
<https://tekster.kb.dk/text/sks-nb-txt-shoot-n101.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB:101

Januar 1847.

#

Det hvad jeg misbilliger i H. t: hele det Vrøvl med den literaire Foragtelighed er naturligviis ikke dens Angreb og Forhaanelse, (det har jeg jo selv forlangt) ei heller deres Adfærd, som nu engang ynde denne Foragtelighed; nei, det er deres Lumperie, som, fordi de ikke forstaae at opfatte et Forhold, have villet være kløgtige og bedømme mig, at det var et overilet Skridt o: s: v:.

Dog den Tid kommer nok, da alle disse Cujoner mene ikke mere at behøve at lyve. Saasnart Faren er forbi, saa tør de nok sige, at jeg havde Ret. Hvilken Usselhed leve vi dog ikke i! Det er saa karakteristisk, at netop nu, da Goldschmidt er reist bort, og P.L. Møller aabenbart forknyttet: saa begynde de at paaskjønne min Handling. Og det er disse modige Journalister, der naar det gjælder om at paatale at en Stakkels Polit[i]ebetjent har forløbet sig, føre Frimodighedens Sprog: vee over Hykklere! Og det er disse Regjeringens trofaste Støtter disse djærve Journalister, der angribe de Liberale for enhver Ubetydelighed - hvor der ingen Fare er! Men der hvor der er en Smule Fare (omtrent ligesom Brandfolket i Fredstider er det eneste der forsøges i Farer) der har ikke een eneste ymtet et Ord.

Men netop dette gjør at De, der skulde have holdt Pathos oppe i Forhold til det Skridt af mig, at de i Grunden ere i Forlegenhed med mig. Nu ville de maaskee endda gjerne sige, hvad de ikke før turde sige, nu da Faren er forbi; men de have en ond Samvittighed i Forhold til mig, de føle godt, at jeg gjennemskuer dem ganske, og de næsten frygte for, at jeg med ny Hensynsløshed, og sandeligen med god Grund, skulde naar Leiligheden gaves, lade dem undgjælde for dette Lumperie.

#